LIEDBOEK

Nederlandse volksliederen

op

Balkan-wijze toongezet

door

Wouter Swets

1. **Schoon lief** (I)
2. **Schoon lief** (II)
3. **Het was een maged uitverkoren**
4. **Daar zou een meisje gaan halen wijn**
5. **Te Duinkerk gaat het al verkeerd**
6. **Ik zag Cecilia komen**
7. **Luchtige maagden**
8. **Al van den drogen haring**
9. **Die winter is vergangen**
10. **Slaat op den trommele**
11. **Jeugdig volkje ras, ras, ras**
12. **Boer ga naar de dans**
13. **Gij die tot een opperheld**
14. **Hoogmoedig geest**
15. **Het waren twee koningskinderen**
16. **De vastenavond die komt an**
17. **Waar dat men zich al keert en wendt**
18. **Komt vrienden in het ronden**
19. **Bitter droeve klachten**
20. **Vreugd en deugd mijn hart verheugt**
21. **Gildebroeders, maakt plezieren**
22. **Die vogelkens in der muiten**
23. **Augenietje, mijn honingbietje**
24. **Rosa willen wij dansen**
25. **G'lijk den grootsten rapzak**
26. **Stort tranen uit**
27. **Er viel eens hemels douwe**
28. **Het windeken dat uit het Oosten waait**
29. **Wek op, wek op**
30. **Ei, wilder dan wild**
31. **In 't zoetste van den mei**
32. **De nachtegaal**

TouMilou Music

Colofon

Liedboek
Nederlandse volksliederen op Balkan-
wijze toongezet door Wouter Swets

Bewerking: M.J. van der Meulen

33 blz., 32 partituren
ISBN 9789082638486
NUR 668 - bladmuziek

Afbeelding omslag: Fragment van een
traditionele Nederlandse wandtegel.

© 2023 M.J. van der Meulen
Dit werk is gelicenceerd onder een
Creative Commons BY-NC-ND 4.0-licentie
(Naamsvermelding-NietCommercieel-
GeenAfgeleideWerken 4.0)

TouMilou Music
https://toumilou.nl

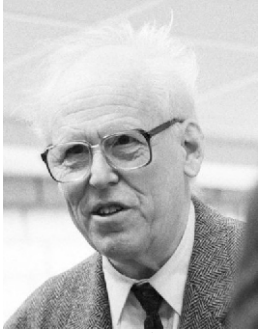
Wouter Swets

Inleiding

Wouter Swets (Den Haag, 1930 – 2016) was een bekend etnomusicoloog, musicus, componist, docent en schrijver. De verzameling, analyse en uitvoering van de muziek van de Balkan, Anatolië en Centraal-Azië vormden zijn grote passie, die hij door middel van lezingen, workshops, radioprogramma's, artikelen, polemieken, albumrecensies en uitvoeringen met zijn ensembles Čalgija and Al-Farabi over heeft weten te brengen op talloze muzikanten en muziekliefhebbers. Zijn legendarische, encyclopedische muziekkennis was geworteld in de enorme verzameling van schitterende melodieën die hij gedurende zijn leven opbouwde.

Swets heeft op twee manieren bruggen geslagen tussen de westerse muziek waarmee hij was opgegroeid en de oosterse muziek waaruit hij zijn levenswerk schiep. Voor Al Farabi arrangeerde hij Gregoriaanse hymnes in Turks/Ottomaanse modi en ritmes, en bracht die samen met een selectie van Ottomaanse hymnes (îlâhîler) uit op het album *Sabâ Kâr-ı Nâtık, İlâhîler, Gregorian Hymns* (PAN 2073, 2001). Zijn hypothese was dat er achter de ametrische Gregoriaanse uitvoeringspraktijk teloorgegane complexe metrische structuren scholen. De bijbehorende stelling was dat een Turkse/Ottomaanse toonzetting van Gregoriaanse hymnes een gerechtvaardigde benadering oplevert van hoe vroegchristelijke muziek geklonken zou kunnen hebben.

Veel eerder, in de jaren '60, maakte Swets de arrangementen in onregelmatige maatsoorten van de Nederlandse volksliedjes die in de voorliggende bundel zijn opgenomen. Hierbij had hij een ideële missie: de volksdanspassen van de in die jaren in Nederland doordringende balkandansen konden nu ook gezongen worden, kortom "leiden tot een levendige volksdanspraktijk." Naar analogie van zijn latere hypothese over Gregoriaanse zang vermoedde Swets achter het gebrek van maatvastheid van veel Nederlandse volksliedjes—denk aan 'Zie de maan schijnt door de bomen' of natuurlijk 'Wilhelmus van Nassouwe'—teloorgegane onregelmatige maatsoorten. We zullen nooit weten of dit klopt, maar kunnen wel vaststellen is dat Swets een paar ijzersterke arrangementen heeft opgeleverd, die zo natuurlijk aanvoelen dat je geneigd zult zijn om hem gelijk te geven.

Verantwoording

Dit liedboek bevat de transcipties van handgeschreven partituren van Wouter Swets. Teksten zijn gecontroleerd en aangevuld aan de hand van de bronnen die linksonder op de pagina worden vermeld. Hierbij is in beperkte mate de vrijheid genomen om spelling en interpunctie aan te passen. Refreinen zijn in cursief afgedrukt en worden in de tekst niet herhaald. In aanvulling op de maataanduiding staat linksboven elke partituur het specifieke Macedonische, Bulgaarse, Griekse of Turkse (dans)ritme vermeld. Van onregelmatige maatsoorten valt de karakteristieke indeling in groepen van twee en drie tellen uit de waardestrepen op te maken.

Michiel van der Meulen
Bunnik, December 2023

Schoon Lief

I

Jovino, MM ♪ = 320 Arr. W. Swets (1930–2016)

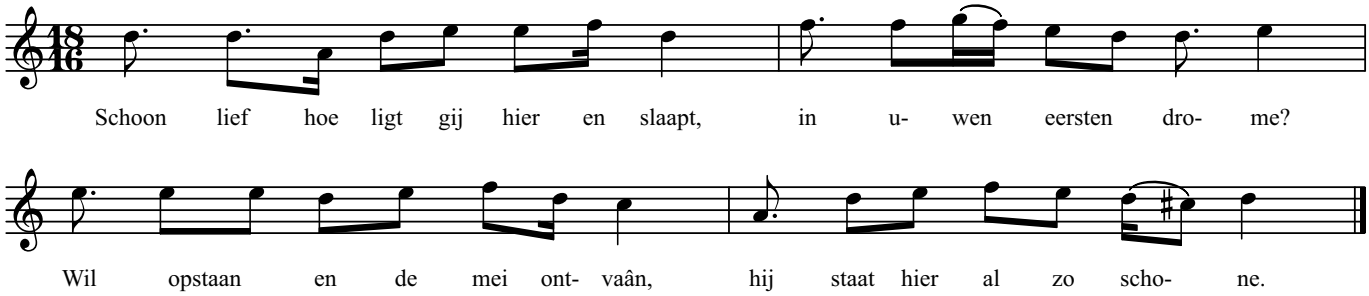

II

Jovino, MM ♪ = 304 Arr. W. Swets (1930–2016)

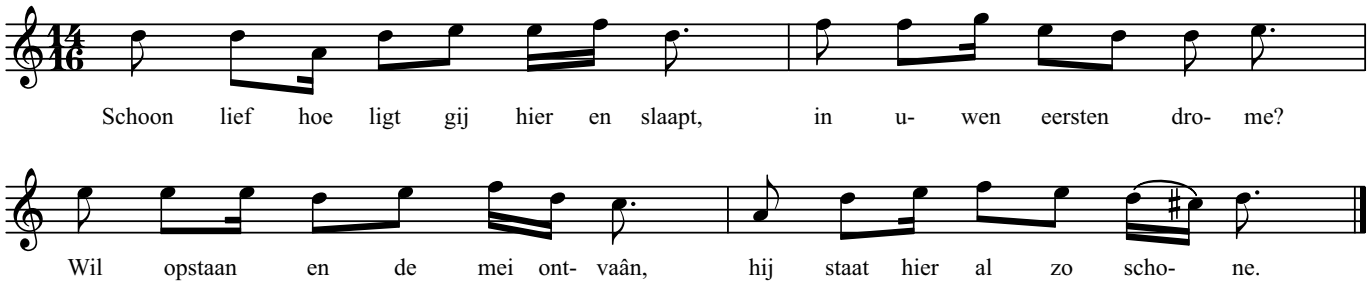

Schoon lief, hoe ligt gij hier en slaapt,
in uwen eersten drome?
Wil opstaan en de mei ontvaân,
hij staat hier al zo schone.

’k En zou voor genen mei opstaan,
mijn venster niet ontsluiten.
Plant uwe mei waar ’t u gerei,
plant uwen mei daarbuiten.

Waar zou ’k hem planten of waar doen?
’t Is al op ’s heren straten.
De winternacht is koud en lang,
hij zou zijn bloeien laten.

Schoon lief, laat hij zijn bloeien staan,
wij zullen hem begraven,
op ’t kerkhof bij den eglantier,
zijn graf zal roosjes dragen.

Schoon lief en om die rozekens
zal ’t nachtegaalken springen
en voor ons bei’ in elken mei,
zijn zoete lied’kens zingen.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Het was een maged uitverkoren

Krivo horo, MM ♪ = 232 Arr. W. Swets (1930–2016)

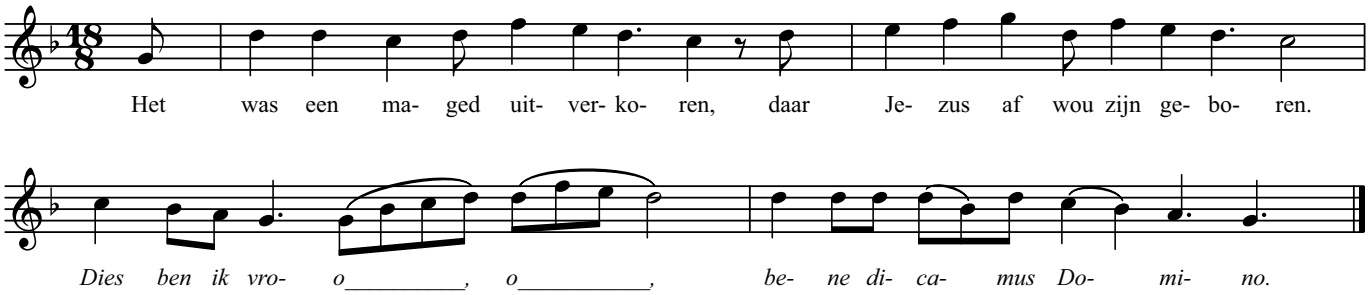

Het was een maged uitverkoren,
daar Jezus af wou zijn geboren.
Dies ben ik vro, benedicamus Domino.

Te Nazaret al in die stede,
daar was een maged rein van zeden.

Daar kwam een groot legaat van Gode,
want Gabriël die was den bode.

Maria, weest gegroet en blijde,
maar Maria haar zeer vermijde.

En wil niet vrezen, maged schone,
Gods moeder zult gij zijn idone.

God Heilig Geest zal in u kommen,
gelijk den dauw valt op de blommen.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Daar zou een meisje gaan halen wijn

Bučimiš, MM ♪ = 400 Arr. W. Swets (1930–2016)

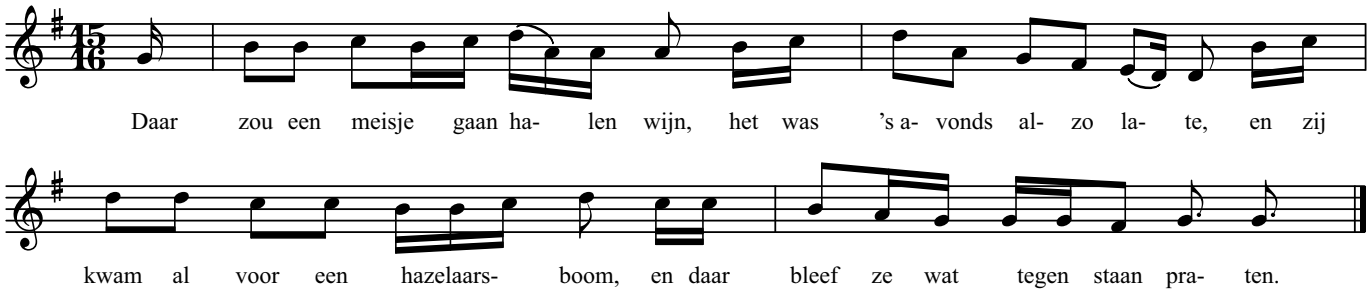

Daar zou een meisje gaan halen wijn,
het was 's avonds al zo late,
en zij kwam al voor een hazelaarsboom,
en daar bleef zij wat tegen staan praten.

Wel haz'laar, zei zij, hazelaarsboom
en van waar bent gij zo groene?
Mooi meisje, zo zei hij, meisje fijn,
en vanwaar bent gij zo schone?

Waar dat ik, haz'laar, zo schone van ben,
en dat zal'k jou, haz'laar, zeggen,
want ik eet gebraad en ik drink de wijn,
en ik slaap er op een zachte bedde

Eet gij gebraad en drinkt gij wijn,
en slaapt gij op zachte bedde?
De koele dauw 's gevallen op mij,
en daarvan ben ik, hazelaar, groene.

Is koele dauwe gevallen op jou
en bent gij daarvan zo groene?
Maar 's winters als 't hagelt en koud valt de sneeuw
ja dan ben gij weer, hazelaar, dorre.

's Winters hagelt en koud valt de sneeuw,
maar te mei dan bloei ik weder;
mooi meisje, als gij d'r jouw eertje verliest,
ja die krijg je van 's leven niet weder.

Nu'k dank jou zeer, wel hazelaarsboom,
voor al uw zoete praten;
ik meende naar mijn slaapboeltje te gaan,
en nou zal ik dat, hazelaar, laten.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Te Duinkerk gaat het al verkeerd

Pušteno, MM ♪ = 480 Arr. W. Swets (1930–2016)

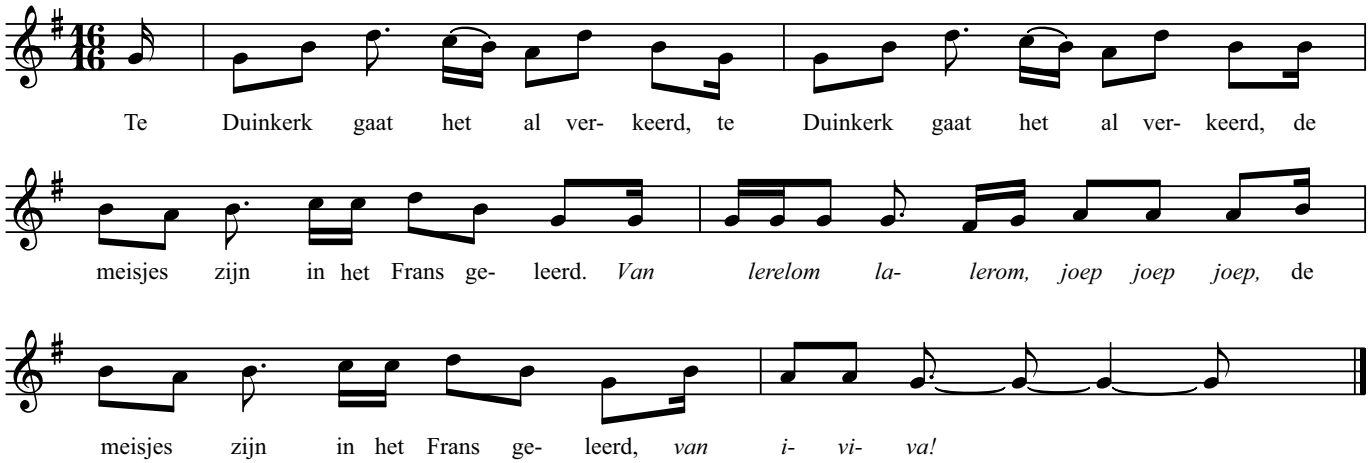

Te Duinkerk gaat het al verkeerd,
te Duinkerk gaat het al verkeerd,
de meisjes zijn in het Frans geleerd!
Van lerelom, larelom, joep, joep joep,
de meisjes zijn in het Frans geleerd,
van iviva!

De meisjes dragen al zijden roks,
de meisjes dragen al zijden roks,
de knechten dragen maar leren boks!
Van lerelom, larelom, joep, joep joep,
de meisjes dragen al zijnden roks,
van iviva!

De meisjes dragen markijnen schoens,
de meisjes dragen markijnen schoens,
de knechten dragen maar houten schoens.
Van lerelom, larelom, joep, joep joep,
de knechten dragen maar houten schoens,
van iviva!

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Ik zag Cecilia komen

Petrunino, MM ♪ = 480

Arr. W. Swets (1930–2016)

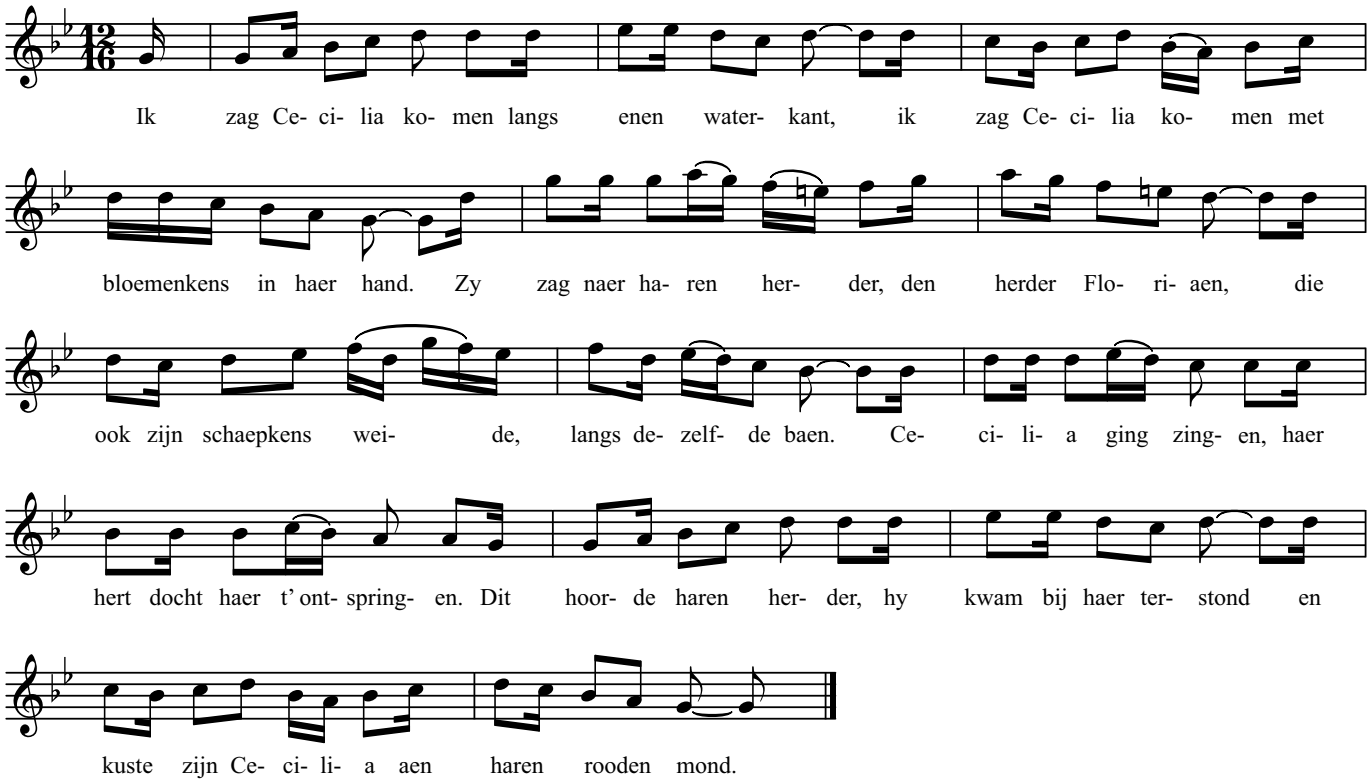

Ik zag Cecilia komen langs enen waterkant,
ik zag Cecilia komen met bloemekens in haer hand.
Zy zag naer haren herder, den herder Floriaen,
die ook zijn schaepkens weide, langs dezelfde baen.

Cecilia ging zingen, haer hert docht haer t' ontspringen.
Dit hoorde haren herder, hy kwam bij haer terstond
en kuste zijn Cecilia aen haren rooden mond.

Naar: Charles Edmond Henri de Coussemaker (1856), *Chants populaires des Flamands de France*. F. en E. Gyselynck, Gent. 419 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Luchtige maagden

Dajčovo, MM ♪ = 336 Arr. W. Swets (1930–2016)

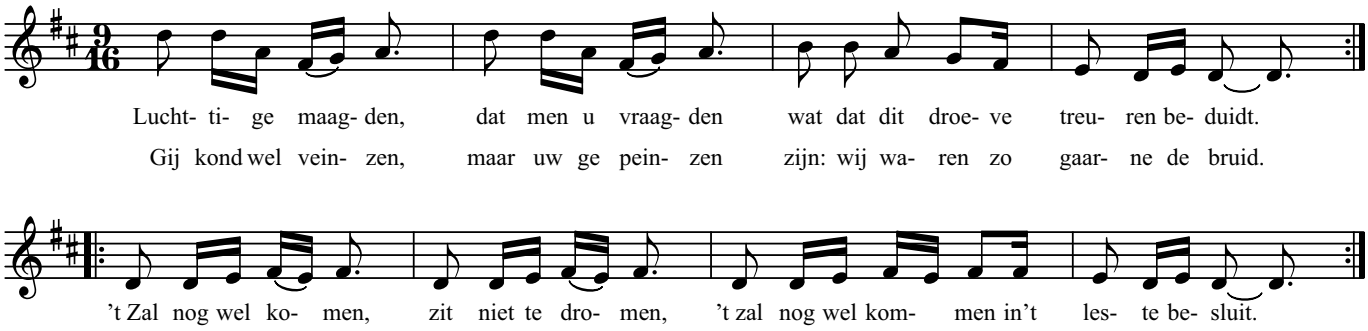

Luchtige maagden, dat men u vraagden,
wat dat dit droeve treuren beduidt.
Gij kond wel veinzen, maar u gepeinzen
zijn: "wij waren zo gaarne de bruid."
't Zal nog wel komen, zit niet te dromen,
't zal nog wel komen in 't leste besluit

Dit is nu wat bijsters! Scheldt gij de vrijsters,
die toch de meeste vreugde broên?
Twee van ons spelen, zingen en kweelen,
zoeter als twintig jongmans doen.
Wat, deze vrijers, zitten als snijers,
wat, deze vrijers, die zijn niet groen

Nu dan eens rustig, toont u wat lustig,
vroolijke bruid, springt lustig om.
't Veinzen wil staken en u vermaken,
met ons en uwen bruidegom.
Die u met kusjes, die u met lusjes,
die u met kusjes heet wellekom.

Naar: Jan Jansz Starter (1621), *Friesche lust-hof, beplant metverscheyde stichtelyke minne-liedekens, gedichten, ende boertige kluchten*. Paulus van Ravesteyn, Amsterdam, 376 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Al van den drogen haring

Elbasansko, MM ♪ = 288

Arr. W. Swets (1930–2016)

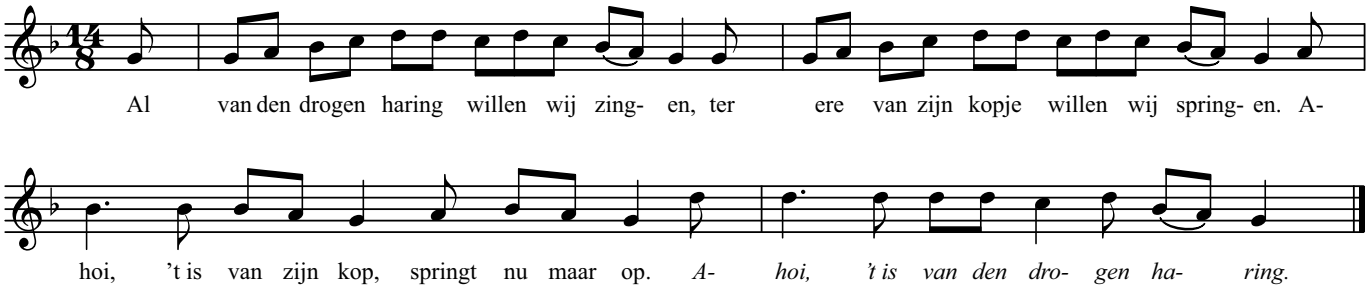

Al van den drogen haring willen wij zingen,
ter ere van zijn kopje zullen wij zingen.
Ahoi, 't is van zijn kop, springt er maar op.
Ahoi, 't is van den drogen haring.

Al van den drogen haring willen wij zingen,
ter ere van zijn oogje zullen wij zingen.
Ahoi, 't is van zijn oog, springt er maar hoog.

Al van den drogen haring willen wij zingen,
ter ere van zijn balgje zullen wij zingen,
Ahoi, 't is van zijn balg, springt er maar half.

Al van den drogen haring willen wij zingen,
ter ere van zijn stertje zullen wij zingen,
't is van zijn stert, springt er met hert.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Die winter is vergangen

Dolgoto, MM ♪ = 416 Arr. W. Swets (1930–2016)

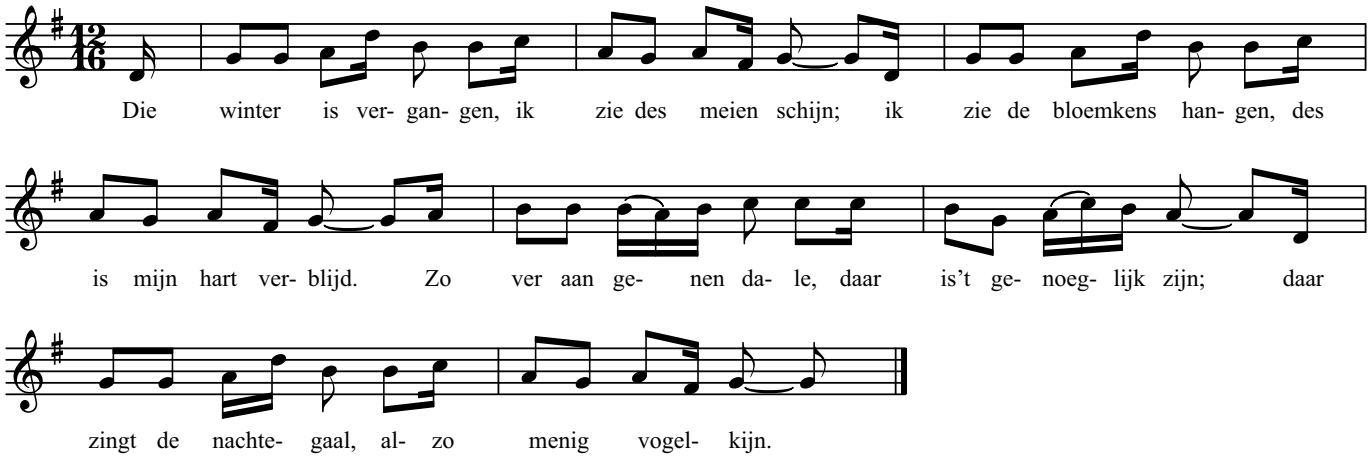

Die winter is vergangen,
ik zie des meien schijn;
ik zie die bloemkens hangen,
des is mijn hart verblijd.
Zo ver aan genen dale,
daar is 't genoeglijk zijn;
daar zingt die nachtegale,
als zo menig vogelkein.

Ik wil den mei gaan houwen,
al in dat groene gras,
end' schenk mijn boel die trouwe,
die mij die liefste was.
End' bid dat zij wil komen,
al voor haar venster staan,
end' ontvang den mei met bloemen,
hij is so wel gedaan.

End' toen die zuiverlijke,
zijn reden had gehoord,
toen stond zij treurendlijke,
met des sprak zij een woord:
Ik heb die mei ontvangen,
met groot eerwaardigheid,
hij kust ze aan haar wangen,
was dat niet eerbaarheid?

Hij nam ze zonder treuren,
al in zijn armkens blank;
die wachter op de muren,
hief op 'n lied end' zank.
En is daar ieman inne,
die mag wel thuiswaart gaan;
ik zie den dag opdringen,
al door die wolken klaar.

Och wachter op der muren,
hoe kwelst'u mij zo hard?
Ik lig in zware treuren,
mijn hart dat lijdet smart.
Dat doet die alreliefste,
dat 'k van haar scheiden moet,
dat klaag ik God den Here,
dat ik ze laten moet.

Adieu, mijn alreliefste,
adieu, schoon bloemken fijn,
adieu, schoon rozebloeme,
daar moet gescheiden zijn!
Hent dat ik wederkome,
die liefste zoudt gij zijn;
dat herte in mijnen lijve,
dat hoort ja altijd dijn.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Slaat op den trommele

Postupano, MM ♪ = 416 Arr. W. Swets (1930–2016)

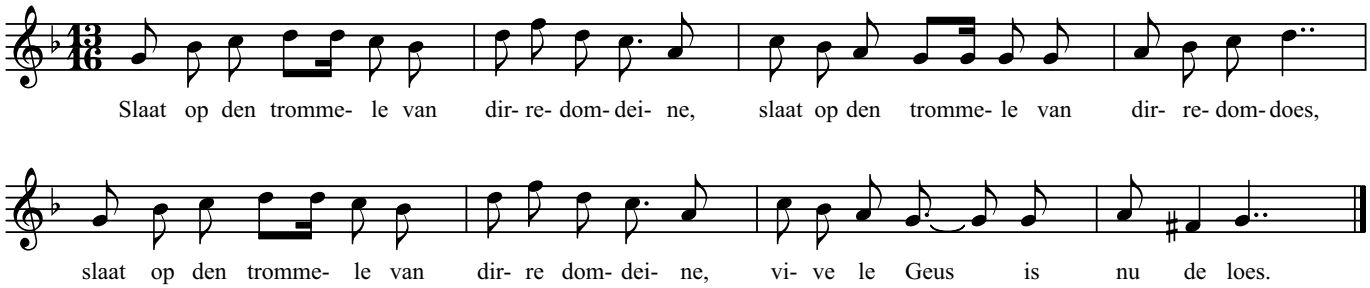

Slaat op den trommele van dirredomdeine,
slaat op den trommele van dirredomdoes,
slaat op den trommele van dirredomdeine,
vive le Geus is nu de loes.

Vive le Geus, wilt christelijk leven,
vive le Geus, houdt fraaie moed;
vive le Geus, God behoed' u voor sneven,
vive le Geus, 'del christenbloed.

Oflaat intijds nog Gods woord te krenken,
oflaat intijds nog uw godloos spel,
oflaat intijds, och wilt u bedeneken,
oflaat intijds'n valt God niet r'bel.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Jeugdig volkje, ras, ras, ras

Elenino, MM ♪ = 416 Arr. W. Swets (1930–2016)

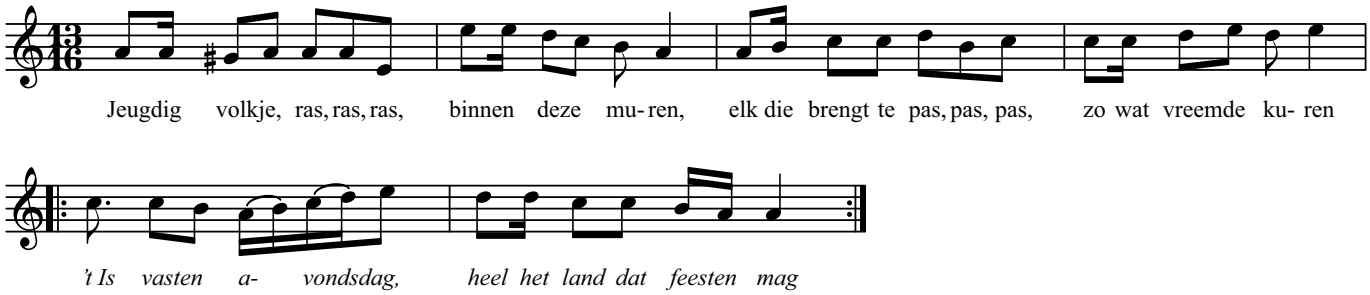

Jeugdig volkje, ras, ras, ras,
binnen Haarlem's muren,
elk die brengt te pas, pas, pas,
zo wat vreemde kuren.
't Is vastenavondsdag,
heel het land dat feesten mag!

Rommelt op de pot, pot, pot,
gaat in maskeraden;
speelt nu vrij de zot, zot, zot,
maakt om 't best bravaden.

Brengt het ijzer hier, hier, hier,
teert als grote heren;
slaat de pan te vier, vier, vier,
wilt maar lustig smeren.

Nu een schorteldoek, doek, doek,
voor de knechts te dragen;
vrijsters, gaat en zoek, zoek, zoek,
wie 't u lust te vragen.

Hippelt op en springt, springt, springt,
laat de snaren klinken,
en daaronder zingt, zingt, zingt,
om eens op te drinken.
Tot, tot, tot afscheid voor 't lest,
terwijl 't spul is op zijn best!

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Boer ga naar de dans

Petrunino, MM ♪ = 416

Arr. W. Swets (1930–2016)

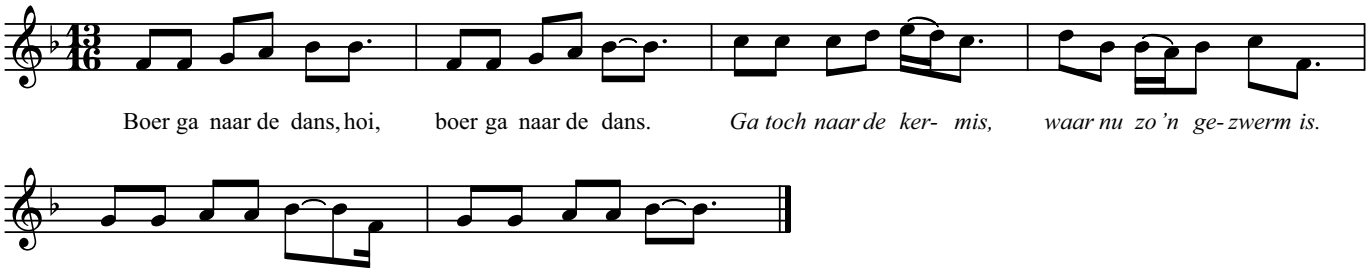

Boer ga naar de dans, hoi,
boer ga naar de dans.
Ga toch naar de kermis,
waar nu zo'n gezwerm is.
Haast je naar de dans, ja,
grijp dan toch je kans.

Boer, zit op den stoel, hoi,
boer zit op den stoel.

Boer en kiest uw wuf, hoi,
kiest eens uw kermiswuf.

Boer en kust uw wuf, hoi,
kust eens uw kermiswuf.

Boer gaet uyt den dans, hoi,
gaet uit den kermisdans.

Naar: Charles Edmond Henri de Coussemaker (1856), *Chants populaires des Flamands de France*. F. en E. Gyselynck, Gent. 419 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Gij die tot een opperheld

Eleno mome, MM ♪ = 184

Arr. W. Swets (1930–2016)

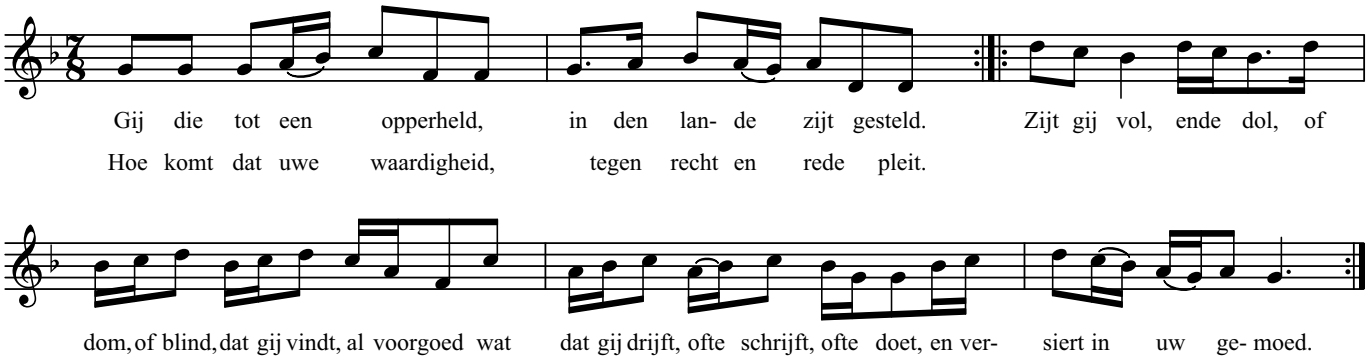

Gij die tot een opperheld,
in den lande zijt gesteld.
Hoe komt dat u waardigheid,
Tegen recht en rede pleit?

Zijt gij vol, ende dol,
of dom, of blind, dat gij vindt,
al voorgoed wat dat gij drijft,
ofte schrijft, ofte doet,
en versiert in u gemoed?

Naar: Adriaen Valerius (1626), *Neder-Landtse gedenck-clanck*,
Ed. P.J. Meertens, N.B. Tenhaeff en A. Komter-Kuipers, 1942.
Wereldbibliotheek, Amsterdam, 278 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Hoogmoedig geest

Beranče, MM ♪ = 208 Arr. W. Swets (1930–2016)

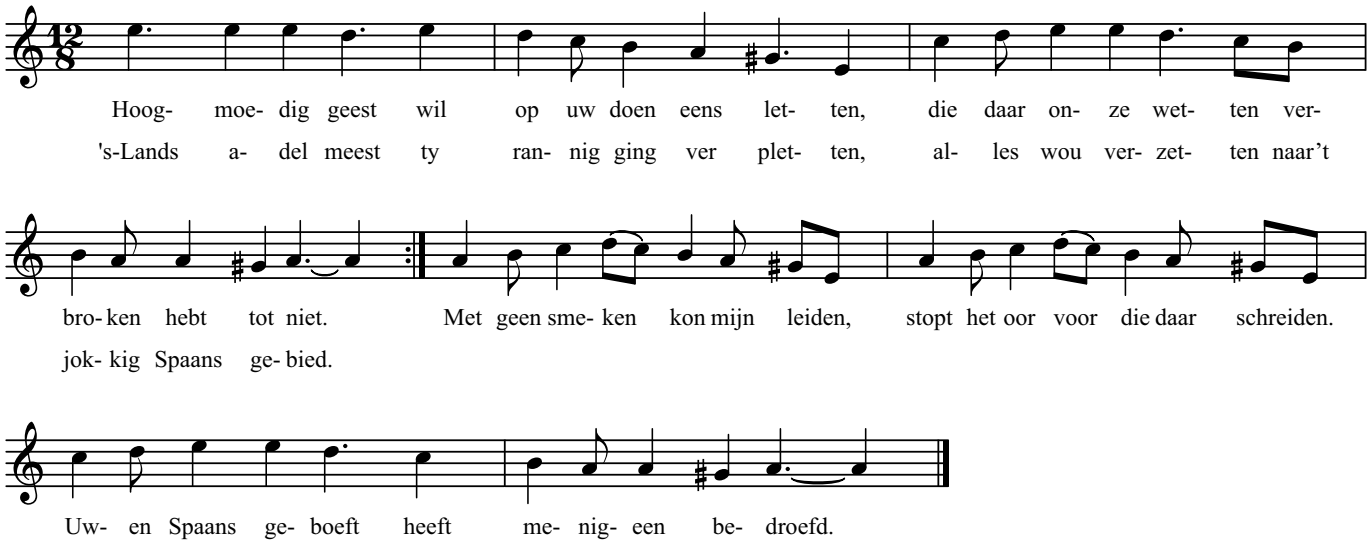

Hoogmoedig geest, wilt op u doen eens letten,
die daar onze wetten verbroken hebt tot niet.
's-Lands adel meest tyrannig ging verpletten,
alles wou verzetten na 't jokkig Spaans gebied.

Met geen smeken kon m'u leiden,
stopt het oor voor die daar schreiden.
Uwen Spaensch geboeft,
heeft menigeen bedroefd.

Als alles werd geproeft om u te stillen,
hebt gij geenzins willen uw wreedheit laten staan,
Maer even hard doen doden, braên en villen,
en ons door geschillen gezocht ook te verraên.

Daarom kon men u niet dulden,
maar 't was tijd om u t' onthulden,
op dat men eens vrij
waer van u tiranny.

Uw ijdel eer tot d'hemel hoog verheven,
heeft u zo gedreven tot deze bozen haat,
dat g' ook niet zeer past op d'r lieden leven,
en het al doet beven door uwe wrede daad.

't Volk heeft doorgaans t' allen tijden
's princen dolheid moeten lijden,
wanneer men het kwaad
in tijds niet tegenstaat.

Naar: Adriaen Valerius (1626), *Neder-Landtse gedenck-clanck*,
Ed. P.J. Meertens, N.B. Tenhaeff en A. Komter-Kuipers, 1942.
Wereldbibliotheek, Amsterdam, 278 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Het waren twee koningskinderen

Jovino, MM ♪ = 320 Arr. W. Swets (1930–2016)

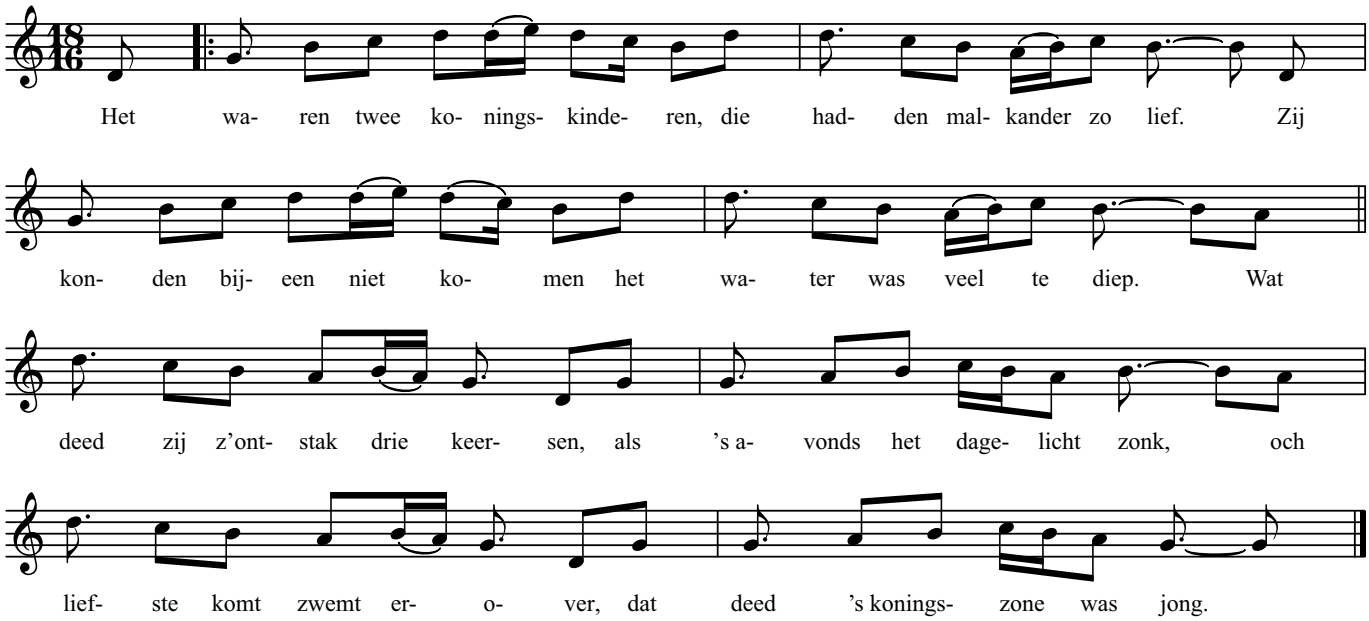

Daar waren twee koningskinderen,
die hadden malkander zo lief.
Zij konden bijeen niet komen,
het water was veel te diep.
Wat deed zij? Z' onstak drie keersen,
als 's avonds het dagrlicht zonk:
och liefste, komt, zwemt erover!
Dat deed 's koningszone was jong.

Dit zag daar een oude kwene,
een also vilijnig vel;
die ging er het licht uitblazen,
toen verdronk er die jonge held.
Och moeder, zeide zij, moeder,
mijn hoofdje dat doet er zo wee.
Mocht ik er een kort half uurtje,
gaan wand'len al langs de zee?

Och dochter, mijn liefste dochter,
alleen moogt gij daar niet gaan;
wek op uw jongste zuster,
laat die met u wand'len gaan!
Och moeder, mijn jongste zuster,
is nog een zo kleinen kind,
zij plukt er wel alle die bloemkens,
die zij onderwegen vindt.

Zij plukt er wel alle die bloemkens,
die bladerkens laat zij staan,
dan klagen die lieden en zeggen:
dat hebben 's konings kind'ren gedaan!
De moeder gink naar de kerke,
de dochter gink haren gang,
tot zij er bij 't water een visser,
haars vaders visser vand.

Och visser, zo sprak zij, visser,
mijns vaders visserkijn,
gij zoudt er voor mij eens vissen,
't zal u geloned zijn!
Hij smeet zijn netten in 't water,
de lodekens gingen te grond;
in 't korte was daar gevisset,
's konings zone, van jaren was jonk.

Wat trok zij van haar hande?
Een ringetje rode van goud:
Houd daar, zeid' zij, goede visser,
dees vingerlink rode van goud.
Zij nam toen haar lief in haar armen,
zij kuste hem aan zijnen mond:
och mondeken, kost gij nog spreken,
och herteken, waart gij gezond!

Zij hield er haar lief in haar armen,
en spronk er met hem in de zee:
adieu, zeide zijn schone wereld,
gij ziet er mij nimmer meer!
Adieu, mijn vader en moeder,
mijn vriendekens alle gelijk;
adieu, mijne zuster en broeder,
ik vare naar 't hemelrijk.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

De vastenavond die komt an

Răčenica, MM ♪ = 416 Arr. W. Swets (1930–2016)

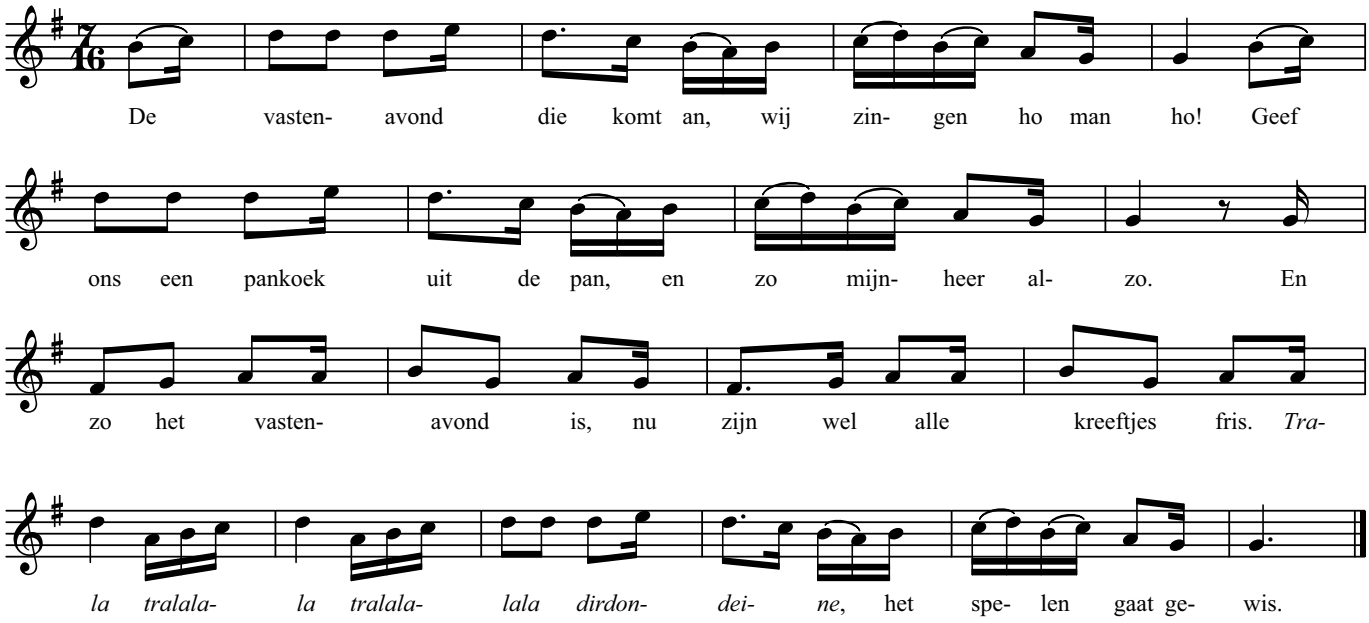

De vastenavond die komt an,
wij zingen ho man ho!
Geef ons een pankoek uit de pan,
en zo mijnheer, alzo.
En zo het vastenavond is,
nu zijn wel alle keeltjes fris.
Trala tralalalala, tralalalala,
dirdondeine, het spelen gaat gewis.

Tsa, meisjes, zet de pan te vier,
slaat ei'ren in het meel.
En haalt een kruikje smokkelbier,
zo smeren wij de keel.
En terwijl gij aan den haard,
de koekjes uit de pan vergaart.
Trala tralalalala, tralalalala,
dirdondeine, wij spelen met de kaart.

Wat raai je: zel het klaver troef,
of zel het schoppen zijn?
Neen, geen van bei: 't is harten, boef,
en 't aasje dat's voor mijn!
Wel hei, wel hei, wat zeg je nu,
zeg, speel je mee, of ben je schu?
Trala tralalalala, tralalalala,
dirdondeine, zie daar, daar's lanterlu.

Hier dient ook wel een glaasje bij,
ik breng 't jou op een som;
uw naaste geburen aan weerszij,
nu vrijer keert u om,
en kust louter dat 't raakt,
terwijl ons de wijn wel smaakt.
Trala tralalalala, tralalalala,
dirdondeine, het wijntje vrolijk maakt.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Waar dat men zich keert of wendt

Sedi donka, MM 𝅘𝅥𝅯 = 336

Arr. W. Swets (1930–2016)

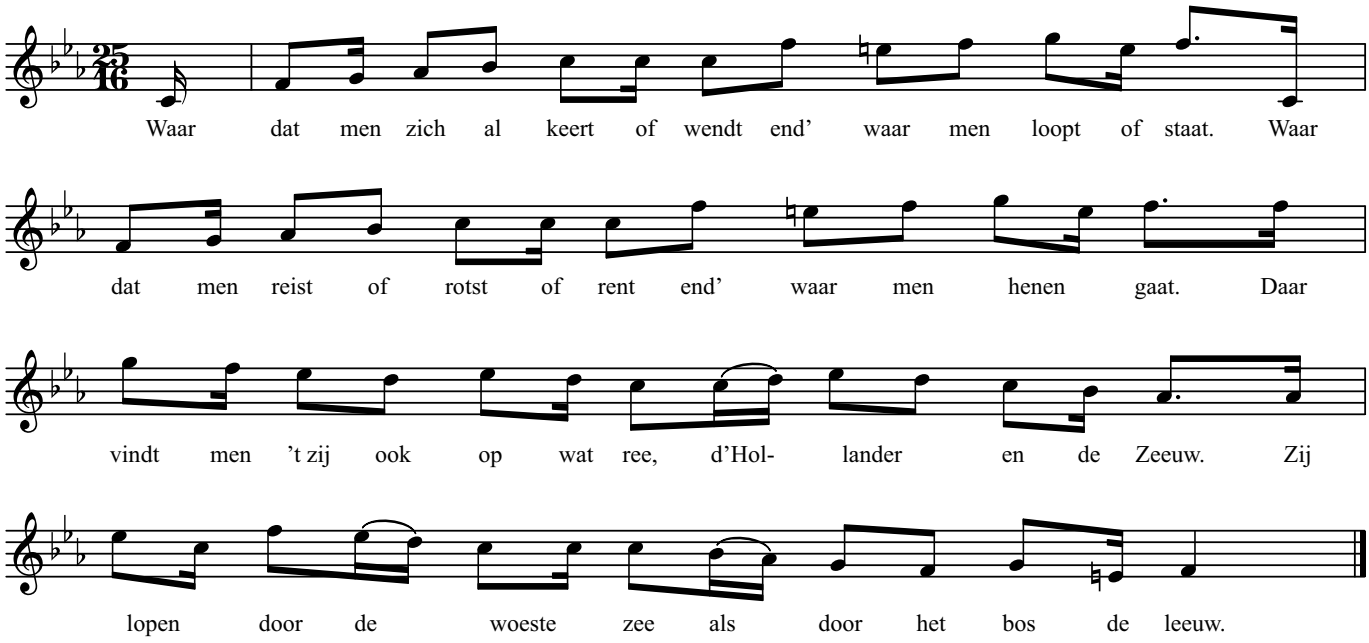

Waar dat men zich al keert of wendt,
end' waar men loopt of staat.
Waar dat men reist of rotst of rent,
end' waar men henen gaat.
Daar vindt men, 't zij ook op wat ree,
d'Hollander en de Zeeuw.
Zij lopen door de woeste zee,
als door het bos de leeuw.

O Neêrland, zo gij maar en bouwt,
op God den Heer altijd,
uw pijlen vast gebonden houdt,
en t'zaam eendrachtig zijt.
Zo kan u duivel, hel noch dood,
niet krenken noch vertreên;
al waar' ook Spanje nog zo groot,
ja 's werelds machten één.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Komt vrienden in het ronden

Četvorno, MM ♪ = 432 — Arr. W. Swets (1930–2016)

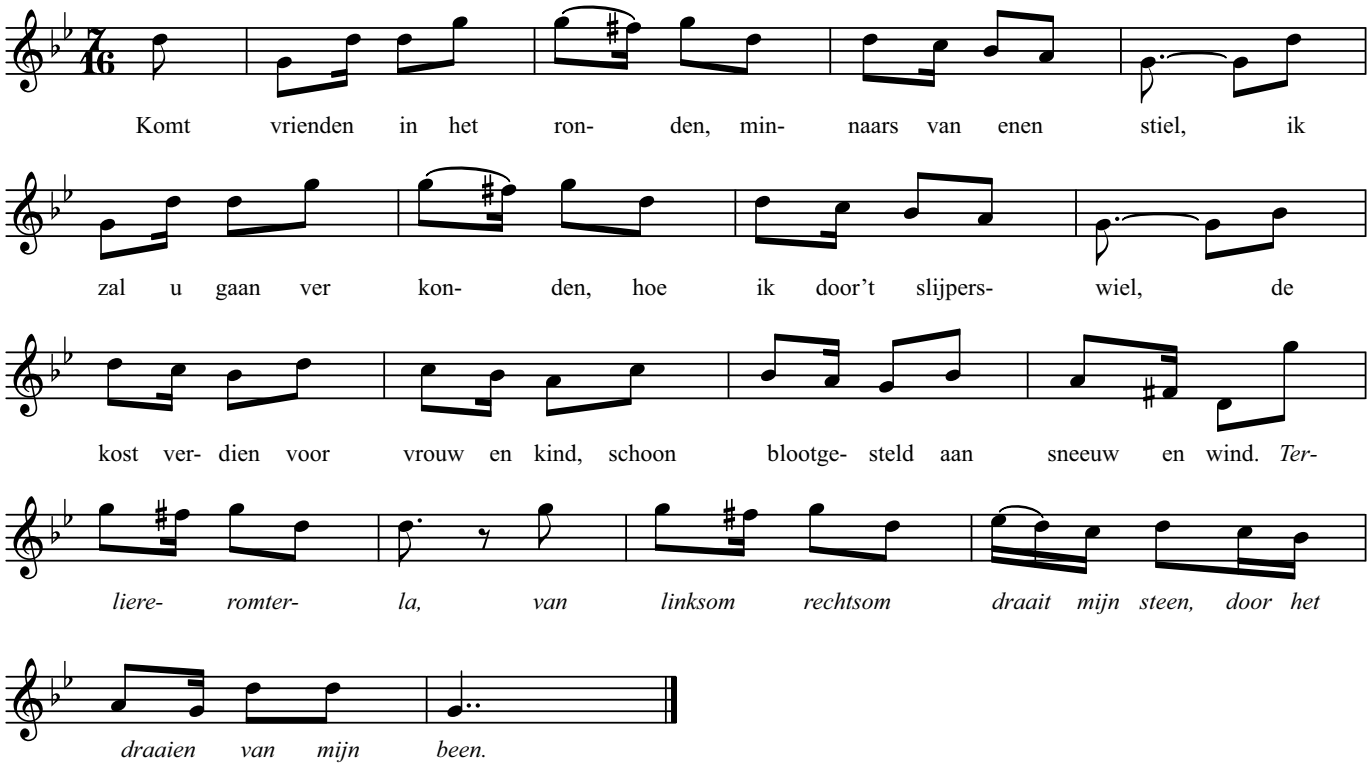

Komt, vrienden, in het ronden,
minnaars van enen stiel;
ik zal u gaan verkonden,
hoe ik door 't slijperswiel,
den kost verdien voor vrouw en kind,
schoon blootgesteld aan weer en wind.
Terliereromterla,
Va linksom, rechtsom draait mijn steen
door het draaien van mijn been.

De smid die moet hard werken,
gestadig voor het vier,
hij durft hem niet versterken,
met ene kan goed bier;
terwijl ik ga op mijn gemak,
soms 'k wel een met een lege zak.

De schoenmak'r stijf gezeten,
op ene pikkelstoel,
zou kaas en droog brood eten;
maar als ik nood gevoel,
dan slijp ik tot den avond toe,
zo heb ik nooit arremoe.

De kleermak'r maakt ons kleren,
voor acht stuivers per dag,
wil hij den loon vermeren,
hij snijdt meer dan hij mag;
maar ik met mijnen slijpersteen,
ik win meer op een uur alleen.

De maalder moet graan malen,
tot in het fijnste meel,
hij doet dubbel betalen,
voor zijnen droge keel;
maar door ijver en door vlijt,
ik win mijn brood 'n rechtvaardigheid.

Mijn vrouw die roept victoria,
over den slijperstiel,
zij vindt de grootste gloria,
in 't draaien van mijn wiel;
mijn kinders hebb'n geen ongemak,
zij lopen met den bedelzak.

Sla, vrienden, voor het leste,
all' ambachten zijn goed,
maar 't mijn is toch het beste,
schoon ik soms slapen moet,
op hooi en strooi in enen stal,
dan heb 'k den kost voor niemandal.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Bitter droeve klachten

Beranče, MM ♪ = 432 Arr. W. Swets (1930–2016)

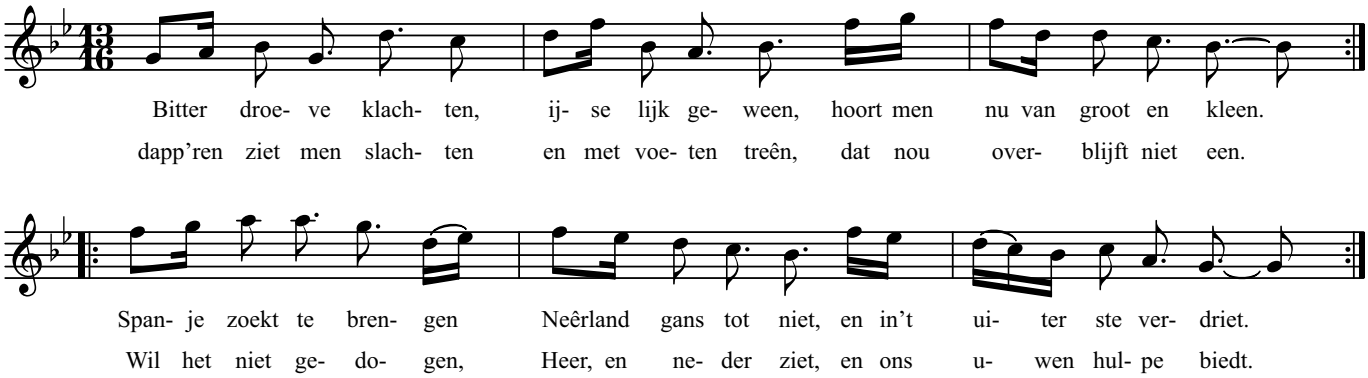

Bitter droeve klachten, ijselijk geween,
hoort men nu van groot en kleen.
Dapp'ren ziet men slachten en met voeten treên,
dat nou overblijft niet een.
Spanje zoekt te brengen Neêrland gans tot niet,
en in 't uiterste verdriet.
Wil het niet gedogen, Heer, en neder ziet,
en ons uwen hulpe biedt.

Naar: Adriaen Valerius (1626), *Neder-Landtse gedenck-clanck*,
Ed. P.J. Meertens, N.B. Tenhaeff en A. Komter-Kuipers, 1942.
Wereldbibliotheek, Amsterdam, 278 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Vreugd en deugd mijn hert verheugd

Ispajče, MM ♪ = 152 Arr. W. Swets (1930–2016)

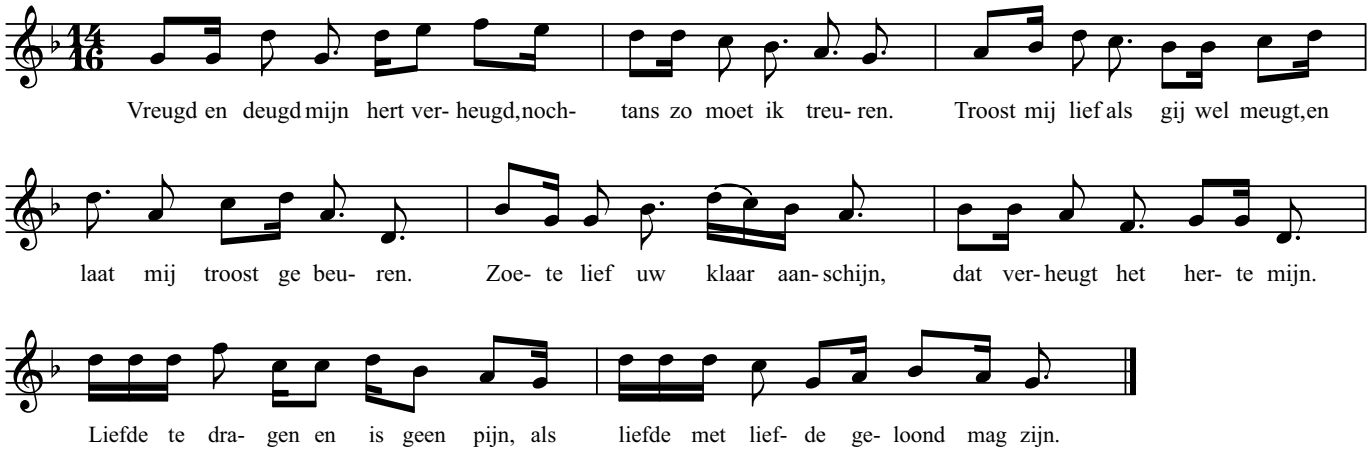

Vreugd en deugd mijn hert verheugd,
nochthans zo moet ik treuren.
Troost mij, lief, als gij wel meugt,
en laat mij troost gebeuren.
Zoetelief, uw klaar aanschijn,
dat verheugt het herte mijn.
Liefde te dragen en is geen pijn,
als liefde met liefde geloond mag zijn.

Naar: Gerardus van Turnhout (1572), in: *Een Duytsch musyck-boeck*. P. Phalèse en Jan Bellerus, Leuven / Antwerpen, 24 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Gildebroeders, maakt plezieren

Müsemmen, MM ♪ = 288 Arr. W. Swets (1930–2016)

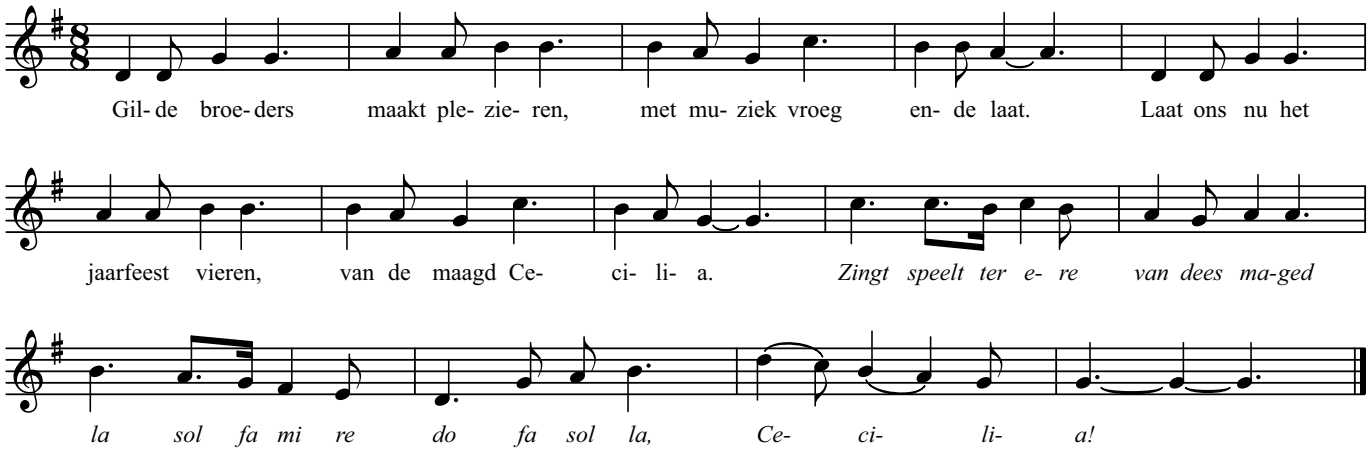

Gildebroeders, maakt plezieren,
met muziek vroeg ende laat.
Laat ons nu het jaarfeest vieren,
van de maagd Cecilia.
Zingt, speelt ter ere van dees maged,
la sol fa mi re do fa sol la, Cecilia!

Spant de bas, keel en violen,
speelt de citer, harp en fluit!
Maakt van vreugde capriolen,
t' Ere van dees weerde bruid.

Komt de liefde te vermind'ren,
laat ons maar standvastig staan.
Gene nijd en kan ons hind'ren,
onze gild zal nooit vergaan.

Want dees maged naar Gods herte,
hierin zulk behagen vond,
dat zij in haar meeste smerte,
naar heur harp zoo liep terstond.

Laat ons deze bruid maar eren,
T'rwijl dat wij vergaderd zijn.
Zij zal bij den Heer der Heren,
bidden dat het zoo mag zijn.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Die vogelkens in de muite

Ispajče, MM ♪ = 304 Arr. W. Swets (1930–2016)

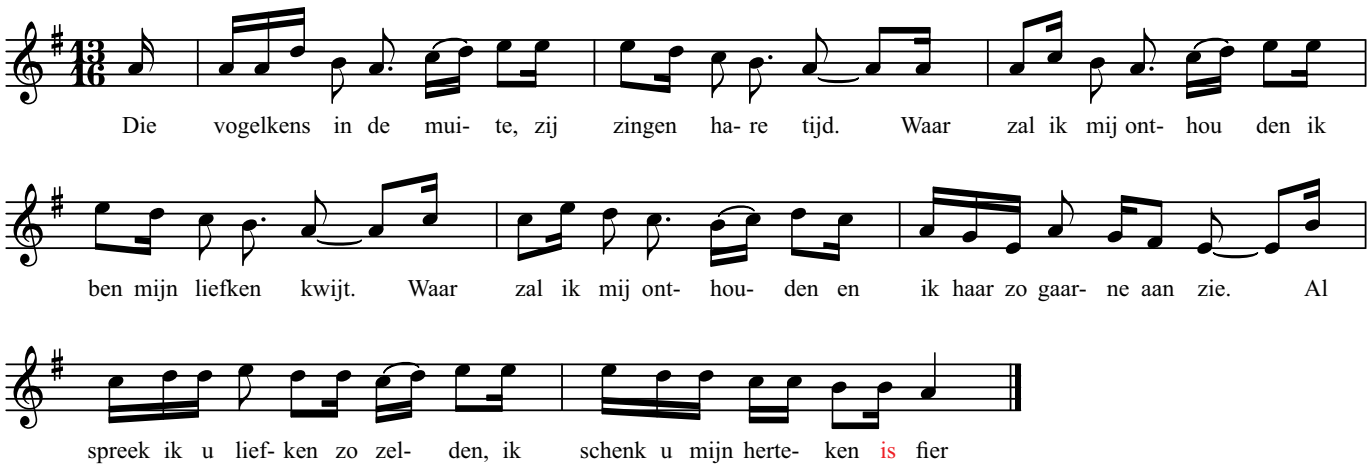

Die vogelkens in de muite,
zij zingen haren tijd.
Waar zal ik me onthouden?
Ik ben mijn liefken kwijt.
Waar zal ik me onthouden,
en ik haar zo gaarne aanzie?
Al spreek ik u, liefken, zo zelden,
ik schenk u mijn herteken fier.

Ik ging nog gisteravond,
zo heimelijk een gank,
al voor mijn liefkens deure,
zij wist me kleine dank:
staat op, mijn alderliefste,
staat op en laat me in.
Ik zweer u op al mijn trouwe:
ik en had nooit liever dan gij.

Schoon lief, laat u gedenken,
dat ik eens die liefste was.
En lag in uwen arm,
nu ben ik geworden een onwaard gast.
Al hebt gij me nu begeven,
nog draag ik een hupse moed.
Die liefde bloeit winter en zomer,
dat de koele mei niet en doet.

Hij toog van zijne handen,
van goud een vingerlijn:
houd daar, mijn alderliefste,
daar is die trouwe van mijn,
maar of ’t u iemand vraagt,
wie u dat vingerlink gaf,
antwoord hem met hupse woorden:
die eens die alderliefste was.

Ik hoorde gisteravond,
zo lustelijk een zank.
Mijn liefken die gaat houwen,
ik en weet haar geen ondank.
Al heeft zij me nu begeven,
nog draag ik een hupse moed:
die liefde bloeit winter en zomer,
dat die koele mei niet en doet.

Die dit liedeken heeft gezongen,
dat was een ruiter fijn.
Zijn herteken ging in ’t lichte,
met schone vrouwkens fijn.
Dit lied heeft hij gezongen,
ter ere der liefste zijn.
In spijt der nijders tongen,
zijn naam is jonge Stijn.

Naar: Wytze Gerbens Hellinga (1968), *Het Antwerps Liedboek van 1544*. L.B.C. Boucher, Den Haag, 382 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

O Angenietje, mijn honingbietje

Grănčarsko, MM ♪ = 400 Arr. W. Swets (1930–2016)

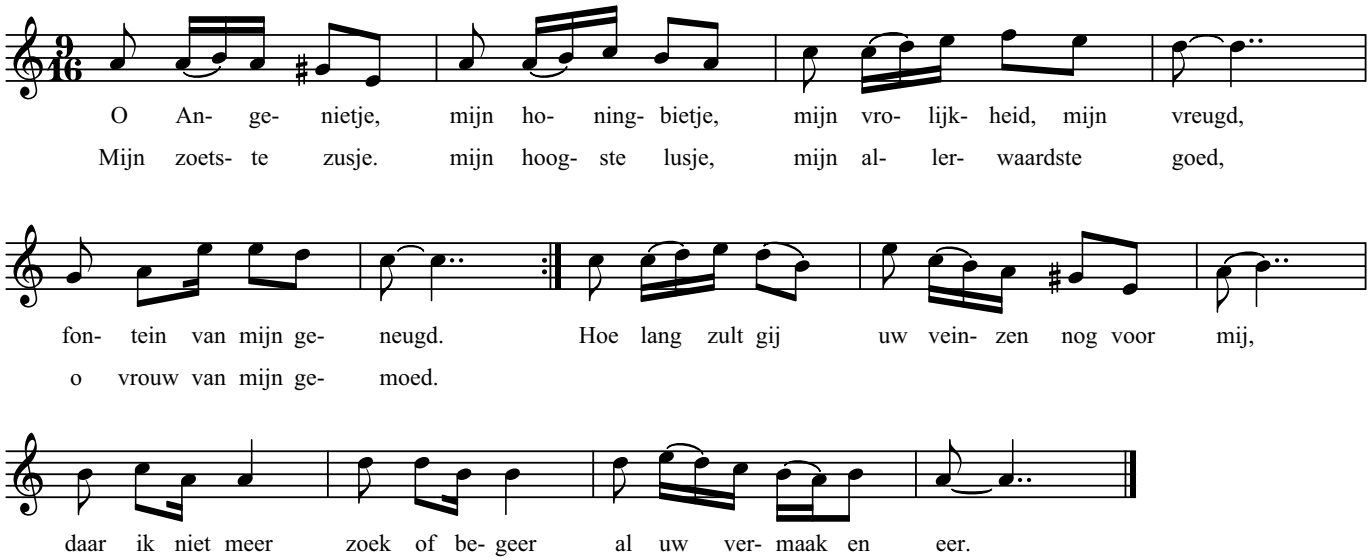

O Angenietje,
mijn honingbietje,
mijn vrolijkheid, mijn vreugd,
fontein van mijn geneugd.
Mijn zoetste zusje, mijn hoogste lusje,
mijn alderwaardste goed,
o vrouw van mijn gemoed.
Hoe lang zult gij uw veinzen nog voor mij,
daar ik niet meer zoek of begeer,
als uw vermaak en eer.

Gij schijnt te schuwen,
’t geneugelijk huwen,
’t welk zulken zoeten zaak,
Is en zo schoon vermaak.
Dat alle geesten, van mensen en beesten,
ja wat de zon beschijnt,
zich daar met vlijt toe pijnt.
Vliedt gij hetgeen tot lust strekt iedereen,
daar al wat leeft zich toe begeeft,
en zijn vermaak in heeft.

Wat zal dat gelijken,
want eer je kon kijken,
of lopen, trouwde jou moer,
daar zij niet kwalijk bij voer.
En ben je nu wijzer, als zij, die grijzer,
en ouder is als gij,
wat, dat komt gans niet bij.
O schoon, slijt niet uw jaren in verdriet,
maar uwe jeugd, eerbaar verheugd,
wijl gij ’t verheugen meugt.

Denkt dat de jaren,
dees geestige haren,
die gij nu kruld zo gauw,
haast zullen maken grauw.
En dat dese leden, zo geestig besneden
dit bol, zwak, jeugdig lijf,
zal worden krom en stijf.
En gij zult dan alheel niet weten van,
de zoetigheid, daar elk van zeid,
daar men u nu toe vleit.

Och wilt u bezinnen,
en wederom minnen,
die u zo trouwelijk mient,
zo vurig bid en dient.
Zo zul je met kusjes, in vrolijke lusjes,
uw dagen brengen deur,
niet wetend van getreur.
En word je weer in ’t end oud, ziek of teer,
met alle vlijt in uwe strijd,
worden gediend altijd.

Naar: Jan Jansz Starter (1621), *Friesche lust-hof, beplant metverscheyde stichtelyke minne-liedekens, gedichten, ende boertige kluchten*. Paulus van Ravesteyn, Amsterdam, 376 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Rosa willen wij dansen

Pajduško, MM ♪ = 304 Arr. W. Swets (1930–2016)

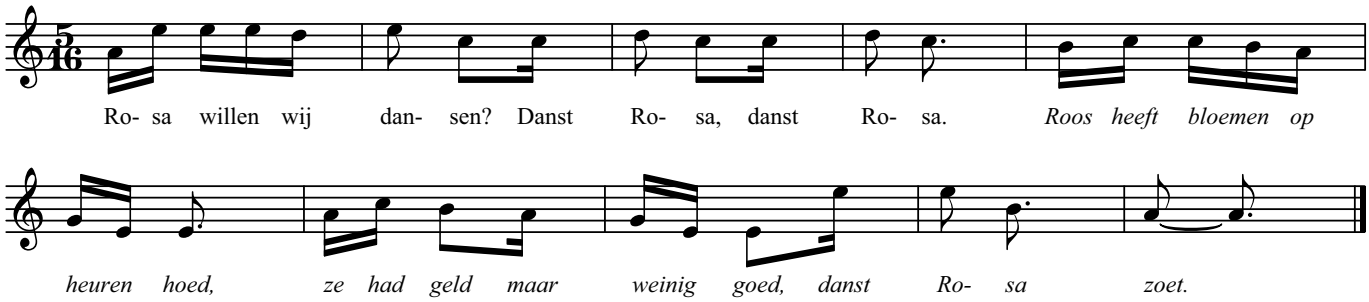

Rosa, willen wij dansen?
Danst Rosa, danst Rosa.
Roos' heeft bloemen op heuren hoed,
zij had geld, maar weinig goed,
danst Rosa zoet.

Rosa, willen wij kiezen?
Kiest Rosa, kiest Rosa.

Rosa, willen wij kussen?
Kust Rosa, kust Rosa.

Rosa, willen wij kroonen?
Kroont Rosa, kroont Rosa.

Rosa, willen wij knielen?
Knielt Rosa, knielt Rosa.

Rosa, willen wij opstaan?
En deur gaen, 't is al g'daan.

Naar: Charles Edmond Henri de Coussemaker (1856), *Chants populaires des Flamands de France*. F. en E. Gyselynck, Gent. 419 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

G’lijk den grootsten rapzak

Lesnoto, MM ♪ = 208 Arr. W. Swets (1930–2016)

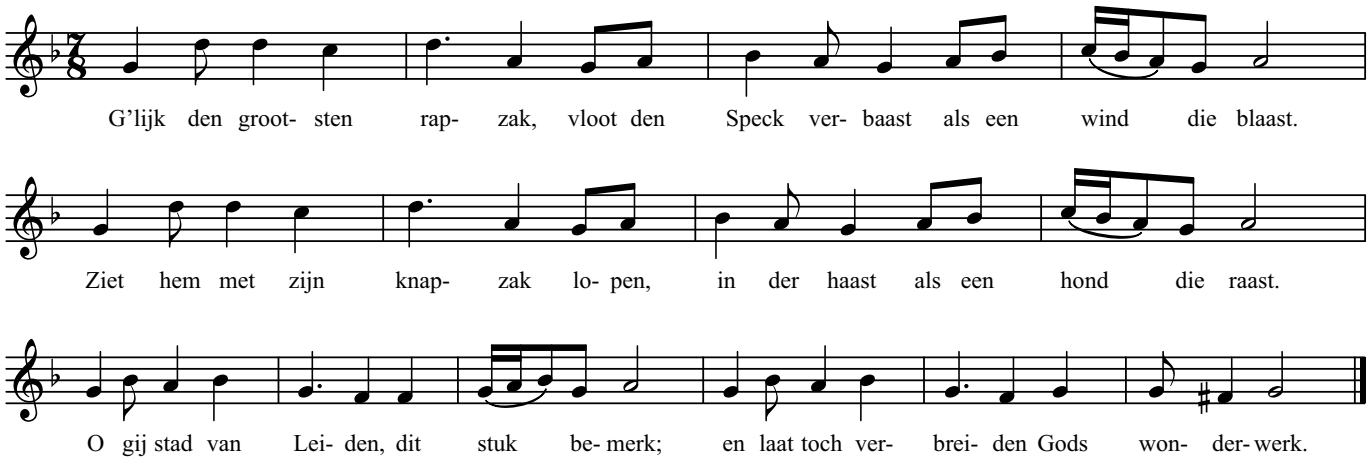

G’lijk den grootsten rapzak,
vloot den Speck verbaast als een wind die blaast.
Ziet hem met zijn knapzak lopen,
in der haast als een hond die raast.
O, gij stad van Leiden, dit stuk bemerk;
en laat toch verbreiden Gods wonderwerk.

De Bourgoensche vanen,
Vlogen op de vlucht met een groot gerucht
En de Castil’anen waren
ook vol zucht en geheel beducht
Door de hooge stromen en menig man,
die zij zagen komen dik krielen an

Wilt Gods eer verbreiden
Die nu klein en groot vrij maakt van de dood.
En na droevig schreien, U dus
zendt in nood overvloedig brood.
Lof dan, prijs en eere moet zijn gezeid,
God, ons aller Heere in eeuwigheid.

Naar: Charles Edmond Henri de Coussemaker (1856), *Chants populaires des Flamands de France*. F. en E. Gyselynck, Gent. 419 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Stort tranen uit

Patrunino, MM ♪ = 208

Arr. W. Swets (1930–2016)

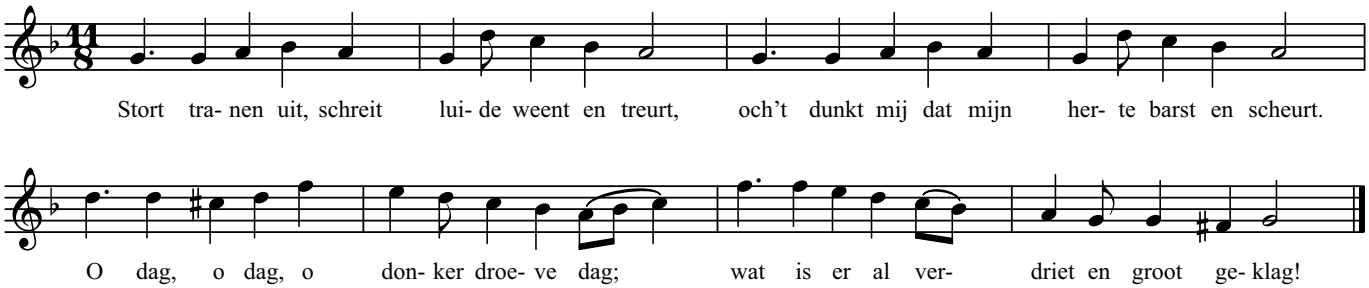

Stort tranen uit, schreit luide, weent en treurt;
och 't dunkt mij dat mijn herte barst en scheurt!
O dag, o dag, O donker droeve dag;
wat is er al gehuil en groot geklag.

Gelijk de Zon het licht is van den dag,
zo ook deez' Prins ons licht te wezen plach,
die raad en daad hier bij ons is geweest,
is nu ontzield, bij Gode leeft zijn geest.

Gij vrome d'wijl dat dit zo is geschied,
end' dat 't nu kan wezen anders niet:
vertrouwt op God, door 's Prinsen spruiten haast
zal Spanjen nog verwerd staan en verbaasd.

Naar: Adriaen Valerius (1626), *Neder-Landtse gedenck-clanck*,
Ed. P.J. Meertens, N.B. Tenhaeff en A. Komter-Kuipers, 1942.
Wereldbibliotheek, Amsterdam, 278 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Er viel eens hemels douwe

Kalajdžisko, MM ♪ = 288 Arr. W. Swets (1930–2016)

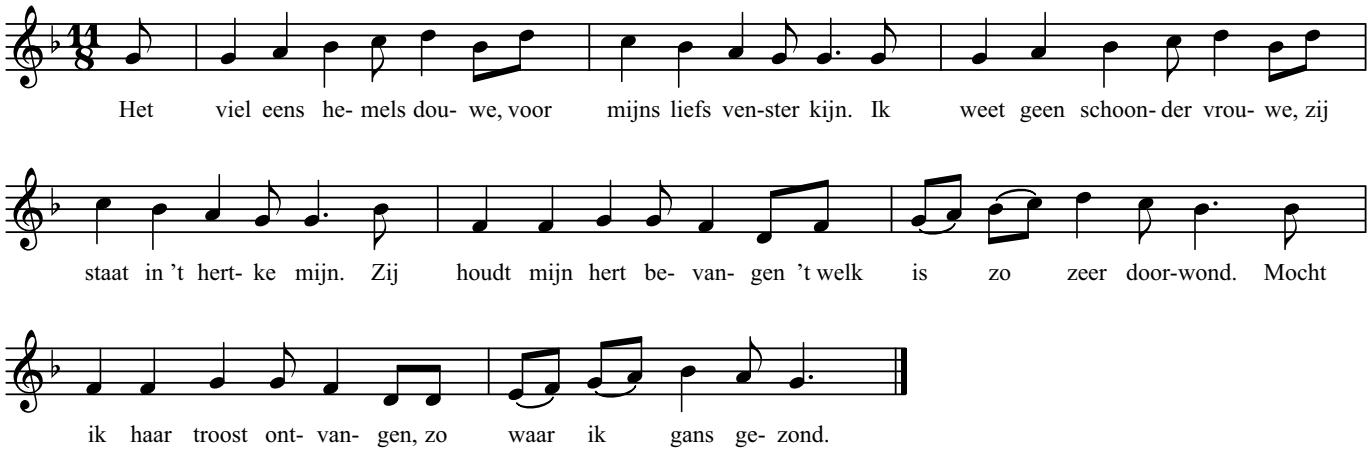

Het viel eens hemels douwe,
voor mijns liefs vensterkijn.
Ik weet geen schoonder vrouwe,
zij staat in 't herte mijn.
Zij houdt mijn herte bevangen,
't welk is zo zeer doorwond.
Mocht ik haar troost ontvangen,
zo waar ik gans gezond.

Die winter is vergangen,
ik zie des mei's vertuut.
Ik zie die looverkens hangen,
die bloemen spruiten in't kruud.
In genen groenen dale,
daar is 't genoeglijk zijn.
Daar zingt die nachtegale,
en zo menig vogelkijn.

Ik wil den mei gaan houwen,
voor mijns liefs vensterkijn.
En schenken mijn lief trouwe,
die alderliefste mijn.
En zeggen: lief, wilt komen,
voor uw klein vensterken staan.
Ontvangt den mei met bloemen,
hij is zo schoon gedaan.

Naar: Wytze Gerbens Hellinga (1968), *Het Antwerps Liedboek van 1544*. L.B.C. Boucher, Den Haag, 382 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Het windeken dat uit het Oosten waait

Kalamatiano, MM ♪ = 208 Arr. W. Swets (1930–2016)

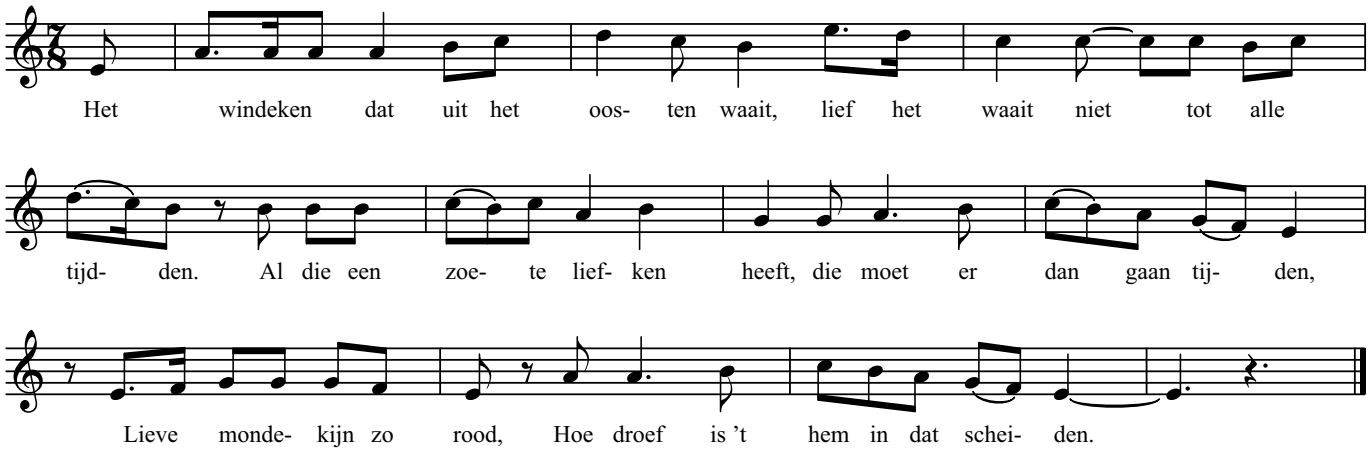

Het windeke dat uit het Oosten waait,
lief, het waait niet tot alle tijden.
Al die een zoete liefke heeft,
die moet er dan gaan lijden.
Lieve mondekijn zo rood,
hoe droef is 't hem in dat scheiden.

Ach lieveke mijn, 't zal nog worden goed,
lief, en wilt toch daarom niet treuren.
Al zijn wij nu duizend mijl vaneen,
dat God voegt, zal gebeuren.
Lieve mondekijn zo rood,
Laat ons daarom niet treuren.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Wek op, wek op

Agrilamas, MM ♪ = 276 Arr. W. Swets (1930–2016)

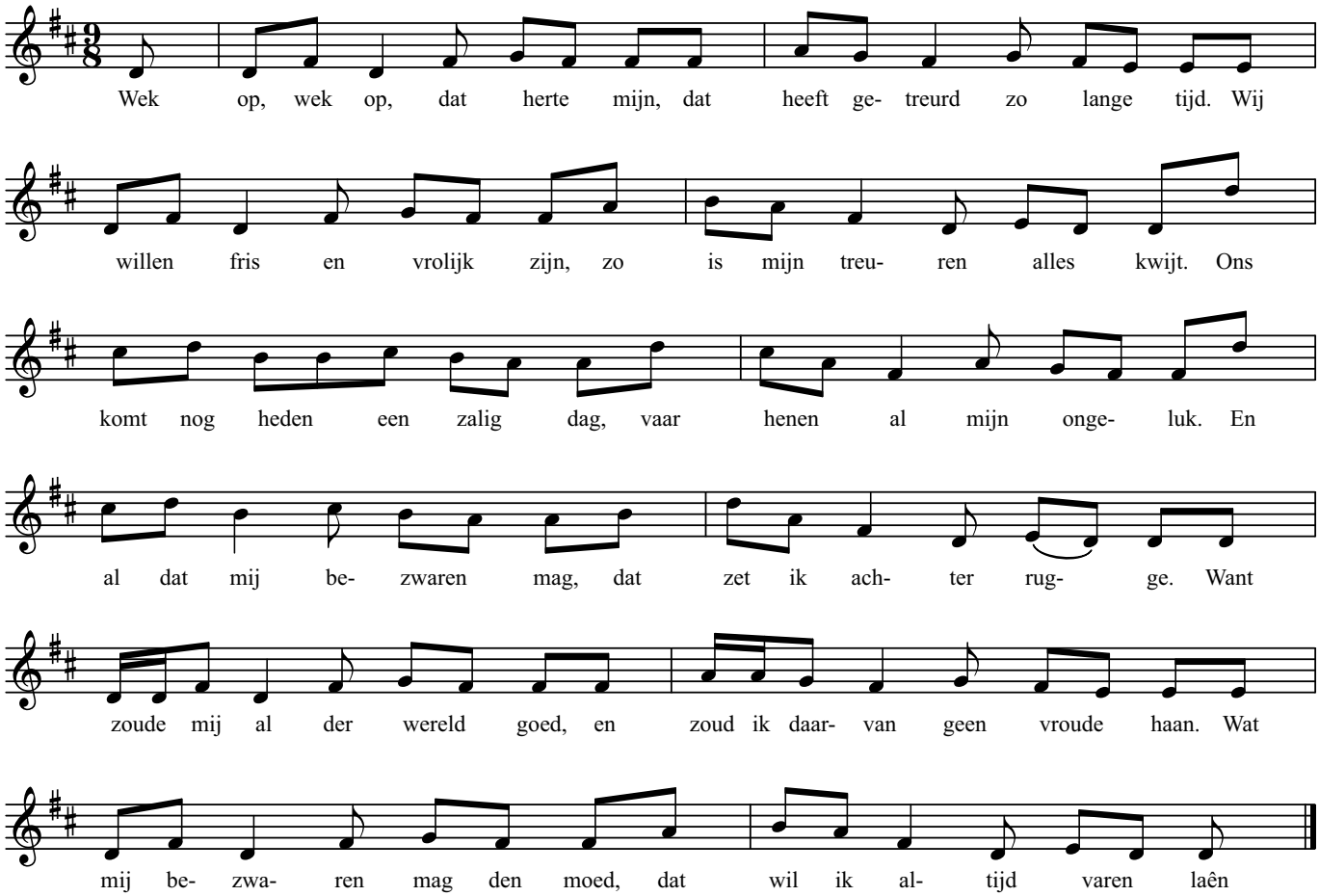

Wek op, wek op, dat herte mijn,
dat heeft getreurd zo lange tijd;
wij willen fris en vrolijk zijn,
zo is mijn treuren alles kwijt.
Ons komt nog heden een zalig dag,
vaar henen al mijn ongeluk,
en al dat mij bezwaren mag,
dat zet ik achter rugge.
Want zoude mij al der wereld goed,
en zoud ik daarvan geen vroude haan.
Wat mij bezwaren mag den moed,
dat wil ik altijd varen laên.

Ik haên gedacht: het zij alzo,
wien alles leed ter herten gaat;
die mag wel zelden wezen vroo,
zijn herte weinig vrouden haat.
Dat sprak een rein lief zalig wijf,
ik zou mijn treuren laten;
en goeden moed houd al dijn lijf,
gaat vreugd'lijk op der straten.

Als ik van haar gescheiden was,
had zij dat haar bezonnen;
wat, laat mij weder laten dat,
och zijt mij wel de gunnen.
Dat ik toch zoude wezen gheil,
dat waar mij wel te herten;
Zo geschiede mij niet zo grooten heil,
ik wilde gaar vrolijk schertsen.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1967), *Nederlands Volkslied*, 16e druk (jubileumeditie). De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Ei, wilder dan wild

Karşılama, MM ♪ = 192

Arr. W. Swets (1930–2016)

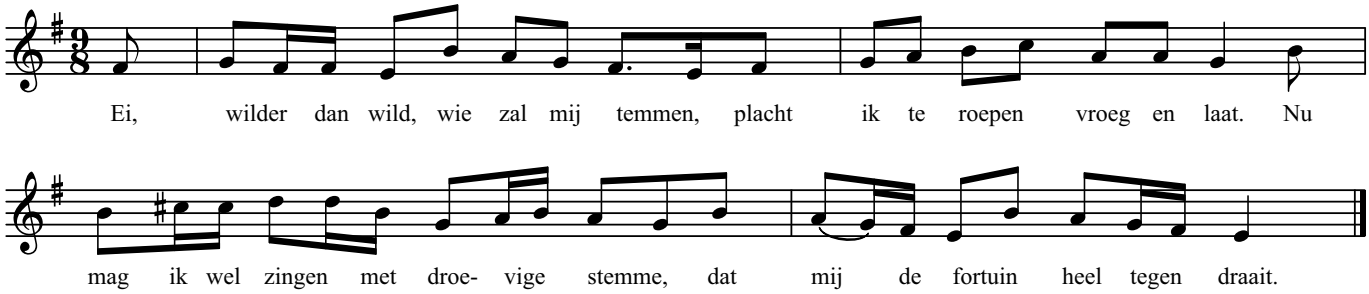

Ei, wilder dan wild, wie zal mij temmen,
placht ik te roepen vroeg en laat.
Nu mag ik wel zingen met droevige stemme,
dat mij de fortuin heel tegen draait.

Schoon lief, wil toch eens overpeinzen,
dat ik heb uwen mond gekust.
En dikwijls tot diverse reizen,
hebt gij mijnen minnebrand geblust.

Maar hoe kondt gij mij nu doen vangen,
waar heb ik dat aan u verdiend.
Gij woudt wel dat ik waar gehangen,
ik placht te wezen uwen vriend.

Wat baten mij uw blozende kaken,
wat baten mij uw ogen klaar.
Want met uw tong gaat gij mij laken,
gij woudt dat ik ontleden waar

Oorlof, prince, adieu ten lesten,
mij dunkt het dat ik sterven moet.
Mijn ziel hoort God, het lijf is ten besten,
Want ’t is mijn lieveken die ’t doet.

Naar: Dirk Rafaelszoon Kamphuyzens (1658), *Stichtelijke rijmen, om te lezen of te zingen*, 12e herziene druk. Joannes Naeranus, Rotterdam, 488 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

In ’t zoetste van den mei

Curcuna, MM ♪ = 283

Arr. W. Swets (1930–2016)

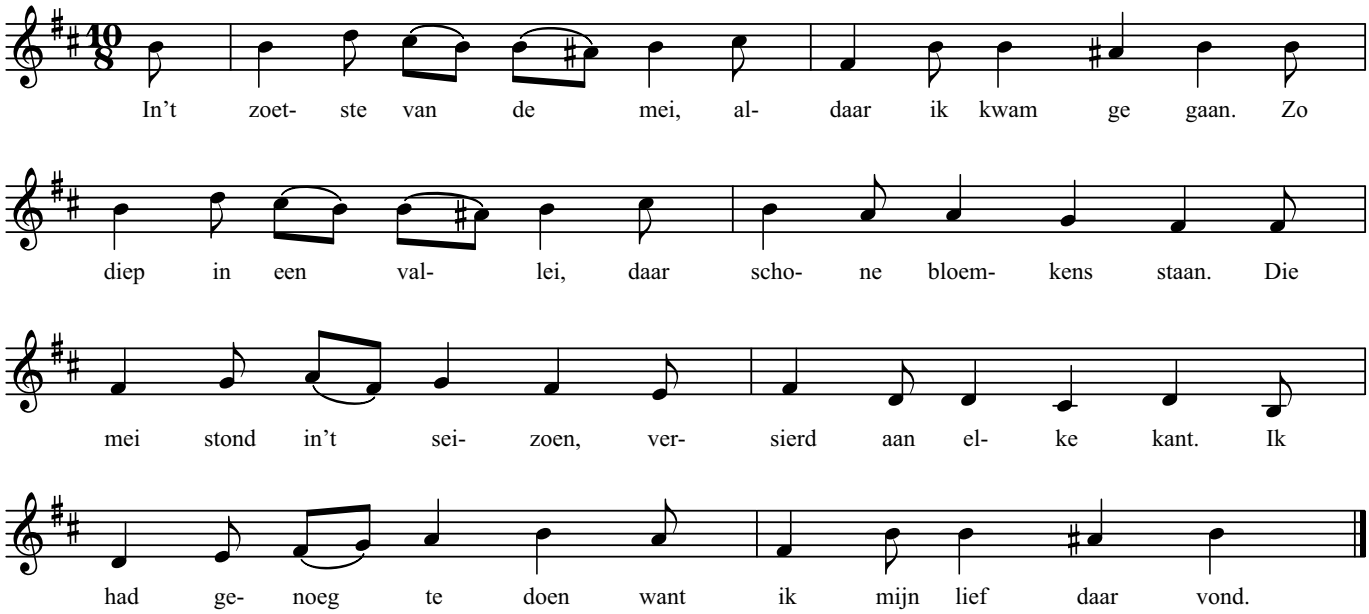

In ’t zoetste van den mei,
aldaar kwam ik gegaan.
Zo diep in een vallei,
daar schone bloemkens staan.
Die mei stond in ’t seizoen,
versierd aan elke kant.
Ik had genoeg te doen,
want ik mijn lief daar vond.

Ik vond haar daar allein,
Zij bond haar geluw haar.
Al bij een klaar fontein,
dus kwam ik neven haar.
Als zij mij werd gewaar,
zozeer dat zij verschoot.
Toen kwam in ’t openbare,
haar liefde zij mij bood.

Naar: Wytze Gerbens Hellinga (1968), *Het Antwerps Liedboek van 1544*. L.B.C. Boucher, Den Haag, 382 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Die nachtegaal die zank een lied

Răčenica, MM ♪ = 384 Arr. W. Swets (1930–2016)

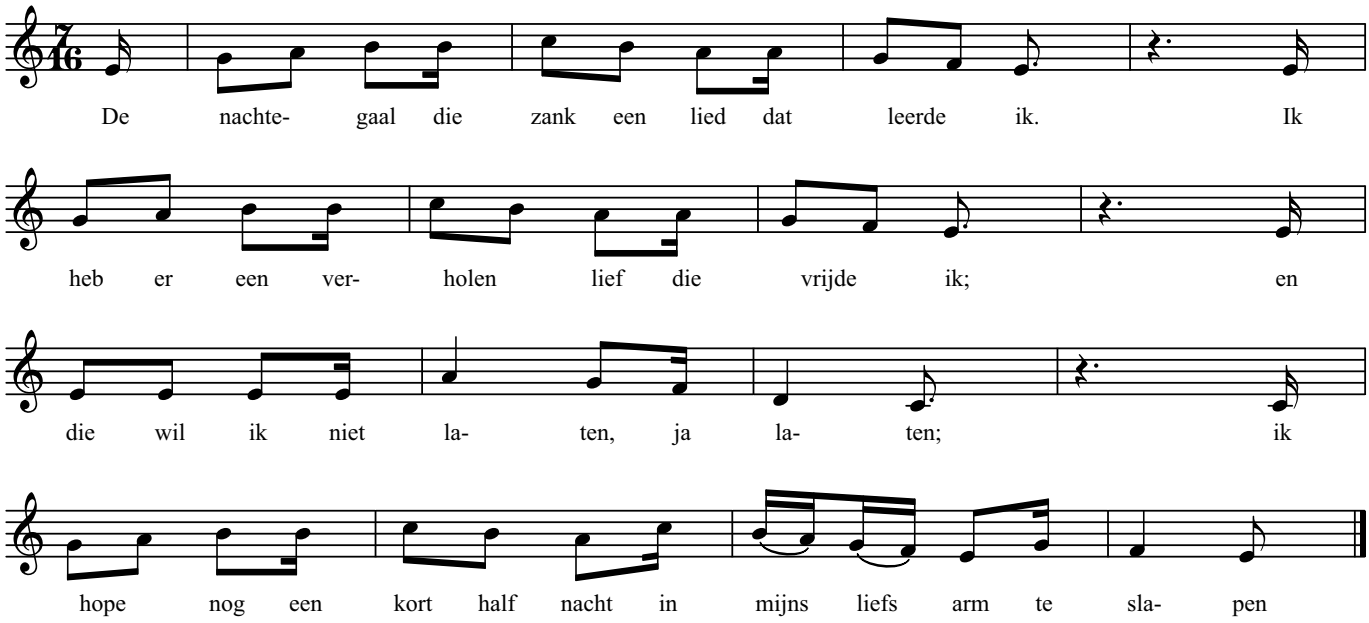

Die nachtegaal die zank een lied, dat leerde ik.
Ik heb er een verholen lief, die vrijde ik;
en die wil ik niet laten, ja laten;
ik hope nog een kort half nacht
in mijns liefs arms te slapen

De moeder van den bedde sprank, ontstak haar licht.
Zij vond haar jongsten dochter op haar bedde nicht:
Waar is zij nu gegangen, ja gangen?
Nu is mijn jongste dochter weeg
met een zo vreemde manne.

Hij was mij alzo vreemde niet, hij had mij lief.
Hij voerd' mij 'ver die heiden, hij mist' mij niet.
Hij voerd' mij 'ver de heiden, ja heiden.
Daar twee schoon liefkens t'samen gaan,
hoe nood' is 't dat zij scheiden!

Daar twee goe liefkens t'samen aan den danse gaan,
hoe vriend'lijk dat z' haar oogskens op malkander slaan,
gelijk die morgensterre, ja sterre,
mijn hart'ken is van zulker aard:
bruin oogskens zie ik gerne.

Naar: Jop Pollmann en Piet Tiggers (1977), *Nederlands Volkslied*, 19e druk, bewerkt door Jan Boeke, Gert Helmer en Frits de Nijs. De Toorts, Haarlem, 444 pp.

Dit werk is gelicenceerd onder een CC BY-NC-ND 4.0-licentie:
naamsvermelding, niet commercieel, geen afgeleide werken
© 2023 M.J. van der Meulen

Index

Al van den drogen haring **8**
Augenietje, mijn honingbietje **23**
Bitter droeve klachten **19**
Boer ga naar de dans **12**
Daar zou een meisje gaan halen wijn **4**
De nachtegaal **32**
De vastenavond die komt an **16**
Die vogelkens in der muiten **22**
Die winter is vergangen **9**
Ei, wilder dan wild **30**
Er viel eens hemels douwe **27**
Gij die tot een opperheld **13**
Gildebroeders, maakt plezieren **21**
G'lijk den grootsten rapzak **25**
Het waren twee koningskinderen **15**
Het was een maged uitverkoren **3**
Het windeken dat uit het Oosten waait **28**
Hoogmoedig geest **14**
Ik zag Cecilia komen **6**
In 't zoetste van den mei **31**
Jeugdig volkje ras, ras, ras **11**
Komt vrienden in het ronden **18**
Luchtige maagden **7**
Rosa willen wij dansen **24**
Schoon lief **2**
Slaat op den trommele **10**
Stort tranen uit **26**
Te Duinkerk gaat het al verkeerd **5**
Vreugd en deugd mijn hart verheugt **20**
Waar dat men zich al keert en wendt **17**
Wek op, wek op **29**

9 789082 638486 >